

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Aquas alijs pro speculo, Gedeoni ac Hispanis, & Gallis pro iudice
Fuisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

serit eas subuentient terram. Hic est gladius
ille anceps, & utrinque acutus, quo potest
inimicos ferire, siue neget aquas, siue eu-
mulet. Negat, ut oremus; cumulat, ut vil-
deamus, nos aliquid orando impetratissemus.
Sic instruimur, auerti a nobis creaturas,
quando nos auertimur a Creatore; & fu-
gere poenam, si nos ad Iudicis clementiam
confugiamus. *Quando non geniculationibus* Tertul-
& jejunationibus nostris etiam siccitates sunt Ian. ad
depulse? ait Tertullianus. Et Philo scribit, de Scapulā.
prima Aegyptiorum plaga: *Per septem dies,* cap. 4.
hoc malum durauit, donec Aegyptijs suppliciter
Moysen innocantibus, & illo deprecante, Deus
misertus est pereuentium. Is enim, cuius infinita
bonitas semper est exorabilis, mutauit sanguinem
in aquam dulcem, redditis amni fluentis salu-
ribus, qualia prius fuerunt. Igitur discriminem,
inter suos, & idolorum cultores, patet fecit
Dominus, quando Israëlitis aquam dulcem,
Aegyptijs sanguinem propinavit; & ple-
ctendo hostem pepulit ad orationem, cuius
vim declarauit, dum Aegyptijs Moysen, &
Moysi Deum orantibus redonauit aqua-
rum usum.

§. X.

Aquas alijs pro speculo, Gedeoni ac Hispanis,
& Gallis pro iudice frisse.

Maxi-

Maximè verò sèpè in aquis, velut in speculo, reluxit bonorum malorumque, tanquam pulchrorum ac deformium discrimen.

Preu. 27. *Quomodo in aquis resplendent vultus pròsipientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.*

**Virgil. E-
clog. 2.** *Ad ripam stans Minerua, atque imaginem suam, inflatis buccis tumidam, cernens, tibiam abjecit. Nec sum adeo informis, nuper me in littore vidi, ait Corydon.*

Et apud alium Poëtam, ita se ipsum canit Polyphemus.

**Ouid. lib.
13. Meta-
morph.** *Certè ego me noni, liquidaque in imagine vidi*

Nuper aquæ, placuitque mihi mea forma videnti.

Idem li. 3. *Nimis longa fabula, quamuis elegans est*
**Meta-
morph.** *Narcissi, se ipsum, in aqua licet exitiosè contemplati. Aegyptij sanè poterant suam, in sanguineo flumine, deformitatè agnoscere, atque Israëlitarum intueri innocentiam easdem limpidas haurientium. Quos*

**Exod. 15.
19.** *tamen & ipsos aquæ probauerunt. Idcirco*
Pial. 30. 8. *enim ait Dominus: Probaui te apud aquam contradictionis; cum aqua deesset, è silice euocanda. Et, alio tempore, Dixit Dominus ad Gedeon: Adhuc multus populus est, duc eis ad aquas, & ibi probato illos: & de quo dixerit*

tibi, ut tecum vadat, ipse perget quem ire prohibuerit, reuertatur. Cumq; descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon: Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem curuatis genibus biberint, in altera parte erunt. Fuit itaq; numerus eorum, qui manu ad os projiciente lambuerant aquas, trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo flexo poplite biberat. Et ait Dominus ad Gedeon: In trecentis viris, qui lambuerant aquas, liberabo vos, & tradam in manu tua Madian. Omnis autem reliqua multitudo reuertatur in locum suum. Cur autem illos, & non hos elegerit ad pugnandum Deus, non solum causa erat, quod illorum minor fuerit numerus, sed etiam, quia fortior. Siquidem stando lambere aquas, manu ad os projectas, indicium est, hominem non admodum fatigatum alio festinare; primum autem ac jacentem sorbere aquas, exhaustarum virium, aut pigritiaz signum esse solet; addet & intemperantiæ; nimis enim audi est, rebus cupitis inhiare. Legimus tale itidem judicium indiciumq; miraculo datum, apud Sigebertum. Nam Gallis atque Sigeberti Hispanis de celebratione Paschæ inter se, An. 573. cōtendentibus, quod Hispani, die 21. Mar-

tij,

208 Cap. VIII. *Iudicia Dei justa;*

tij, Galli verò 18. Aprilis, illud celebrassent; prodigiō luculento detexit DEVS, Gallos rectè celebrasse. Siquidem fontes, qui in Hispania, Sabbato sancto, ad baptizandum sponte diuinitus repleri cōsueuerant, An. Christi 573. non in Hispanorū, sed in Francorum Paschate repleti sunt: tāta est abundantia veritatis, ut etiam in aquis scripta perseueret. Cum his veritas facit; aquæ cum veracibus.

§. XI.

*Aqua perjurij vindicta, ut malis mala-
sic bona bonis:*

Eiuscmodi quidem & alia per aquam
jūdicia complura à varijs memorantur;
sed afflictâ fide, qualis solet esse Græca. Vnū
Philofrā, apponam. Est juxta Tyana, aqua (ait Philo-
ens lib. I. stratus,) Ioui (ut perhibent) sacrata, quam in-
de vit. A. pollonij digena inextinguibilem vōcant. Fons eius frigi-
Thyanci. dus sane scaturit. ebullit autem non secus atq;
cap. 4. igne calefactus lebes. Hanc pūris & jūramēti
fidem seruantibus viris aspectu placidam, &
gustu dulcem esse perhibent; pējuris vero; &
infidis palam aduersatur. Epota namq; oculor
pedesq; ac manus pēierantis inuadit; pustulis ac
vomicis totū corpus inquinans. Neg, illinc disce-
dendi facultas datnr; sed ibidem permanentia,
CORAM